

ARJHA
(Commercial Weekly)
Page 4.

उद्योगपट्टी, बँक, अर्थशास्त्र, न्याय, सहकार, इत्यादि विषयांस वाहिलेले एकमेव मराठी साप्ताहिक
स्थापना : १९३५

अर्थ

“अर्थ एव प्रधानः” इति कौटिल्यः अर्थमूलौ धर्मकामाविति ।
—कौटिलीय अर्थशास्त्र

प्रत्येक बुधवारी प्रसिद्ध होते.
वर्गणीचे दर :
वार्षिक : २ रु.
सहामाही : २ रु.
किरकोळ : १२ नये पैसे
दुर्गाधिवास, पुणे ४.

LICENCED TO POST WITHOUT PREPAYMENT
Reg. No. B. 3434. Licence No. 53.

वर्ष १५

पुणे, बुधवार तारीख १८ जानेवारी, १९५९

अंक ४

विविध माहिती

अमेरिकेची अफगाणिस्थानला मदत—अफगाणिस्थानांत पडलेल्या अन्नधान्याच्या टंचाईच्या परिस्थितीस तोंड देणे शक्य व्हावे म्हणून अमेरिकेने ५०,००० टन गहू मदतीदाखल देण्याचे ठरविले आहे. गव्हाची किंमत ४० लाख डॉलर्स होईल ह्याच रकमेत वाहतुकीचा खर्च आलेला आहे. अफगाणिस्थान सरकारच्या विनंतीवरून मदत धाडण्यांत येत आहे.

कम्युनिझमच्या धोक्याला तोंड देण्यासाठी—अमेरिकेचे परराष्ट्रमंत्री मि. डलेस सिनेटच्या परराष्ट्रीय संबंध समितीपुढे बोलतांना म्हणाले की, कम्युनिझमचा आर्थिक व लष्करी धोका सारखा वाढत आहे. ह्या धोक्याला यशस्वीपणे तोंड देण्यासाठी अमेरिकेच्या कित्येक पिढ्यांना त्याग आणि कमी प्रतीचा राहणीचा दर्जा स्वीकारावा लागण्याचा संभव आहे.

व्हेणगीकराची वसुली—१९५८ साली देणगीकराची जी रकम डिसेंबरच्या सुरवातीपर्यंत वसूल झाली होती ती फारशी समाधानकारक नाही. अपेक्षित रकमेच्या मानाने एकषष्टांश रकमच वसूल झाली. मार्च, १९५९ अखेर ३,००,००,००० रुपये गोळा होतील असा अंदाज होता. पण डिसेंबरच्या प्रारंभापर्यंत ३,२७० कोटी रुपयांची नोंद करण्यांत आली व ४६,६४,००० रुपये गोळा करण्यांत आले.

पक्षांच्या गणनेसाठी विमानांचा उपयोग—भारतांत स्थायिक झालेले प्रा. हाल्डेन ह्यांनी अशी सूचना केली आहे की, भारतीय विमानदलाचा उपयोग करून पक्षांच्या थव्यांची चित्रे घेण्यांत यावी. पक्षिगणनेसाठी अशा छायाचित्रांचा उपयोग होईल, असे त्यांचे म्हणणे आहे. जर्मनीतील पक्षिविषयक संशोधनाचा उल्लेख करून त्यांनी अशी माहिती दिली की, ग्रहणाला यंत्रांत ठेवलेल्या प्रवासी पक्षांच्या वर्तनावरून त्यांना सऱ्या ग्रहणालेच्या रचनेचे उपजत ज्ञान असावे असे वाटते.

उसाच्या शेतकऱ्यांची मागणी—उत्तर प्रदेशांतील ऊंस पिकविणाऱ्या शेतकऱ्यांच्या संवटनेने साखर कारखान्यांना पुरविण्यांत येणाऱ्या उसाची किंमत वाढवून मिळावी अशी मागणी केलेली आहे सरकारला ही मागणी मान्य नाही. तरीपण, हा प्रश्न सलोख्याने सोडविण्यासाठी कारखानदार, सरकार व शेतकरी ह्यांची एक त्रिपक्ष परिषद भरविण्यांत येणार आहे.

कच्च्या फिल्मचा कारखाना—पूर्व जर्मन सरकारच्या साहाय्येने भारतांत काढण्यांत यावयाच्या कच्च्या फिल्मच्या कारखान्यासंबंधी उभय सरकारांत वाटाघाटी झाल्या आहेत. ह्या कारखान्यासाठी एकूण ४ कोटी रुपयांच्या परकीय चलनाची आवश्यकता आहे. त्यापैकी सुमारे २.५ कोटी रुपयांचे परकीय चलन पूर्व जर्मनीचे सरकार देण्याची शक्यता आहे. कारखाना बहुधा उटकमंडजवळ काढण्यांत येईल.

चीनमध्ये नव्या कालव्यांचे जाळे—चीनमध्ये एकमेकांना जोडण्यांत येणाऱ्या अनेक कालव्यांचे जाळे पसरण्याचे काम सध्या चालू असून त्याकामी ३४ कोटी लोक सतत खपत आहेत. ह्या कालव्यांच्या योगाने पाणथळ भागांतील पण्याचा निचरा होईल आणि अनावृष्टीचे भय कमी होईल. गहू आणि कापूस पिकविणाऱ्या चीनच्या भागाला कालव्यांचा विशेष उपयोग होणार आहे.

ग्रामसाह्यकांना शिक्षण—उत्तर प्रदेश सरकारने पुढील खरीप हंगामांत अधिक धान्य पिकविण्याच्या मोहिमेस जोराने चालना देण्याचे ठरविले आहे. ह्या कामी १० लाख ग्रामसाह्यकांना मुद्दाम शिक्षण देऊन तयार करण्यांत येणार आहे. उत्तर प्रदेशांतील शेतकऱ्यांपैकी ११ टक्के शेतकरी अशा रीतीने तयार करण्यांत येणार आहेत. मागील हंगामांत अशा ग्रामसाह्यकांचा सरकारला चांगला उपयोग झाला.

सारस्वत को-ऑपरेटिव्ह बँक लि.

स्थापना : १९१८]

सारस्वत बँक गृह, गिरगांव मुंबई ४

[टेलिफोन २७०९४

भारतांतील सर्व केंद्रांतून व्यापारी लोकांच्या हुंड्या व रेल्वे रिसिटा यांची वसुली माफक दराने केली जाते.

विशेष माहिती मुख्य कार्यालय किंवा कोणत्याही शाखेत मिळेल.

: शाखा :

फोर्ट, राडर, माझीम, वरळी, पुणे, वेळगांव ★ महिला शाखा : सारस्वत बँक गृह, गिरगांव मुंबई ४.

पंजाबमध्ये अफूला बंदी—पंजाब सरकारने येत्या एप्रिल-पासून राज्यांत अफूच्या विक्रीला बंदी करण्याचे ठरविले आहे. ह्या निर्णयास अनुसरून ज्या अफूचाजाना अफूचे परवाने सध्या दिलेले आहेत त्यांना पुन्हा नवे परवाने देण्यांत येणार नाहीत. सध्या देण्यांत आलेली अफूच्या वाटपाची काढे मार्च महिना-अखेर आपोआप रद्द होतील.

पाकिस्तानांतीक आर्थिक जीवन—पाकिस्तानमध्ये लष्करी हुकूमशाहीची स्थापना झाल्यापासून तेथील आर्थिक जीवन थंडावले असल्याची वार्ता मुंबई उपनगर रोटरी क्लबांत श्री. एन् दांडेकर ह्यांनी सांगितली. पाकिस्तानांतील व्यापारी व धंदेवाईक लोकांना आपले व्यवसाय पुन्हा चांगले चालू करण्यास बराच काळ जावा लागेल असा त्यांचा अंदाज आहे

अमेरिकन भांडवल मिळण्याची शक्यता—भारताचे अमेरिकेमधील माजी वकील श्री. गगनविहारी मेहता ह्यांनी मद्रास येथे हिंदुस्थान चेंबर्सपुढे बोलतांना असे सांगितले की, साजगी मालकीचे अमेरिकन भांडवल भारतांत मोठ्या प्रमाणावर येण्याची फारशी शक्यता नाही. पण अमेरिकन द्रव्यविषयक संस्थांमार्फत भांडवल मिळविण्याचे प्रयत्न जरूर करण्यांत यावेत.

केरळसाठी मदत मिळेल कां!—केरळचे मुख्यप्रधान श्री. नंबुद्रीपाद रशिआला गेले आहेत. अलीकडे रशिआकडून भारताला अधिकाधिक आर्थिक मदत मिळत आहे. तिचा कांहीं भाग केरळसाठी वापरता येईल काय, ह्याविषयी ते रशिआन पंतप्रधान श्री. कुश्नोबह ह्यांच्याशी बोलणी करणार आहेत.

अंदाजानांत तेलाचा शोध—अंदाजान व निकोदार ह्या वेदांत कांहीं ठिकाणी दलदलीच्या उष्ण भूमीतून तेलमिश्रित पाण्याचा प्रवाह दिसून येतो. अशा भागांतून खनिज तेल सांपडू शकेल काय हे पहाण्यासाठी भारताच्या नैसर्गिक वायू व तेल कमिशनतर्फे लवकरच भूगर्भीय तपासणी करण्यांत येणार आहे.

दिवा-दासगांव रेल्वेमार्ग—तिसऱ्या पंचवार्षिक कार्यक्रमांत दिवा ते दासगांव ह्या ९४ मैल लांबीच्या कोकणांतील रेल्वेमार्गाचा समावेश करण्यांत येण्याची बरीच शक्यता आहे. मार्गासंबंधीची प्राथमिक पहाणी १९५९-६० साली सुरू करण्यांत येईल. हा रेल्वे मार्ग झाल्यास पनवेल हे गांव मुंबईच्या उपनगरांत मोडू लागेल.

पंचगंगेवरील पूल—कुंभदवाडजवळ पंचगंगा नदीवर बांधण्यांत यावयाच्या पुलासंबंधीचे पहाणीचे काम पूर्ण झाले आहे. मुंबई सरकार बांधणार असलेल्या ह्या पुलासाठी ८ लाख रुपये खर्च येईल, असा अंदाज करण्यांत आला आहे. पूल १९६१ साली पुरा होईल, व त्यामुळे कुंभदवाड व नरसोबाची वाडी ह्यांच्या दरम्यानची वहातूक सुलभ होईल.

कमी प्रतीच्या कोळशाचा उपयोग—काश्मीरच्या सरकारने राज्यांतील कमी प्रतीचा कोळसा उपयोगांत आणण्यासाठी ७ कोटी रुपये खर्च येणारी योजना आखली आहे. योजना दोन टप्प्यांत पुरी करण्यांत येणार आहे. पहिल्या टप्प्यांत १०,००० किलोवॉट वॉज उत्पन्न करणारे केंद्र उभारण्यांत येणार आहे. दुसऱ्या टप्प्यांत १० व सत्ते उत्पन्न करण्यांत येतील.

रस्त्यांच्या सुधारणेचा कार्यक्रम—सुरत म्युनिसिपालिटीने शहरांतील रस्ते डांबराचे करण्याचा कार्यक्रम आखला आहे. हा कार्यक्रम तीन वर्षांत पुरा करण्यांत यावयाचा असून त्यासाठी १८ लाख रुपये खर्च येणार आहे. शहरांतील ६० रस्त्यांची अशी सुधारणा करण्यांत येणार आहे. त्यांची एकूण लांबी १८ मैल आहे.

भोर स्टेट बँक लि.

[स्थापना : १९४४]

मुख्य कचेरी:—भोर, जि. पुणे.

शाखा:—पुणे, पाली व शिरवळ.

अधिकृत मांडवल	रु. ५,००,०००
खपलेले मांडवल	रु. ५,००,०००
वसूल मांडवल	रु. २,५०,०००
गंगाजळी व इतर फंड्स	रु. ८५,५००

बोर्ड ऑफ डायरेक्टर्स

श्री. म. व्यं. शिंगरे, अध्यक्ष.	न. भू. ना. पां. थोपटे, उपाध्यक्ष.
रावसाहेब य. द. खोले.	श्री. चं. रा. राठी.
श्री. गो. वा. देवी	श्री. बा. ग. धंडुके.
सरकारी रेल्वे खरेदी-विक्री, व्याजवसुली, पेंशन कले- वशन व इतर बँकिंगच सर्व व्यवहार केले जातात.	
बँक १ ते ४ वर्षे मुदतीसाठी कायम ठेवी स्वीकारते.	
दराबाबत समक्ष चौकशी करावी.	
पुणे कचेरी:—बुधवार घ. नं. ३६१-६२, पासोड्या विद्योबानजीक. फोन नं. २५७६.	
अधिक माहितीसाठी लिहा.	

वायू. एस्. जोशी
मॅनेजर.

सुरक्षित गुंतवणूक तथापि भरपूर मोबदला

दि वेळगांव बँक लिमिटेड

(शेड्यूल्ड बँक)

मुख्य कचेरी : रविवार पेठ, वेळगांव

मुंबई व म्हैसूर राज्यांत एकूण २९ शाखा
आमच्या ठेवीदारांसहि योग्य मोबदला मिळावा म्हणून
आम्ही ठेवीवरील व्याजाचे दर सालीलप्रमाणे वाढविले आहेत.

★ द. द. शें. ४ टक्के व्याजाच्या त्रैवार्षिक
कॅशसॅटिफिकेटसर्वा नवीन योजना—

★ मुदत ठेवी—

६ महिने	द. द. शें.	३ टक्के
१ वर्ष	"	३।
२ वर्ष	"	३।।
३ वर्ष	"	३।।
४ वर्ष	"	४

★ सेविंग्ज खाते द. द. शें. १ टक्के
होम सेविंग्ज खाते " १।।

★ आकर्षक मोबदल्याची मासिक समान हप्त्यांची म्युच्युलिटिव्ह
डिपॉझिट सार्ती १, २, ३ व ४ वर्षांचे मुदतीने स्वीकारली जातात.

— बँकेचे स्थैर्य व प्रगति दर्शविणारे आंकडे—

वसूल मांडवल	रु. सहा लाख
रिझर्व व इतर फंड्स	" सवातीन लाख
एकूण ठेवी	" एक कोटी, सवतीस लाख
विशेष माहितीसाठी आमच्या कोणत्याहि शाखेत चौकशी करा.	
गो. वि. सराफ,	एच्. एस्. कुलकर्णी,
बी. ए., एल.एल. बी., चेअरमन.	बी. ए., जनरल मॅनेजर.

अर्थ

बुधवार, ता. १८ जानेवारी, १९५९

संस्थापक :
प्रा. वामन गोविंद काळे
संपादक :
श्रीपाद वामन काळे

अमेरिकन बँकांची कार्यपद्धति

हिंदी बँकर्सची पाहणी : अनुकरणीय बाबी

सुमारे चार महिन्यांपूर्वी सोळा हिंदी बँकर्सची तुकडी अमेरिकेतील औद्योगिक कर्जपुरवठ्याची पाहणी करण्यासाठी तेथे गेली होती. इंटरनॅशनल को-ऑपरेशन अँडमिनिस्ट्रेशनने केलेल्या योजनेनुसार त्याची व्यवस्था झाली होती. ह्या बँकर्स-पैकी देना बँकेचे प्रेजिडेंट डायरेक्टर श्री. प्रवीणचंद्र व्ही. गांधी, ह्यांनी परत आल्यावर तेथील पहाणीची माहिती सांगितली. ती अतिशय उद्बोधक आहे.

प्रस्तुत पाहणीचा उद्देश अमेरिकेतील बँकिंगच्या पद्धतीचा अभ्यास करणे, विशेषतः उद्योगधंद्यांना दिल्या जाणाऱ्या कर्जाचा तपशीलवार अभ्यास करणे, हा होता. कर्जदारांच्या पतीची छाननी, बँकांना मान्य होण्याजोगे कर्जदारांच्या व्यवहारांचे आंकडे व ताळेबंद, कर्जदाराविषयी माहिती, बँकांनी एकमेकांना पुरविण्याबाबत व्यवस्था, बँकेची मुख्य कचेरी व शाखा ह्यांचे मधील कारभारविषयक व्यवस्था, दिलेल्या कर्जाच्या विनियोगा-विषयी मधूनमधून करावयाच्या चौकशा, कर्जदारांना त्यांच्या धंद्याविषयी तांत्रिक व आर्थिक सहा देण्याची व्यवस्था, इत्यादि बाबतीत हिंदी बँकर्सना खूपच पहावयास व शिकावयास मिळाले. त्यांना मालाच्या बाजारपेठा, स्टॉक एक्सचेंजस, गुदामे, इत्यादींच्या कामाची प्रत्यक्ष पाहणी करता आली आणि बँका दैनंदिन धोरणे कशी आखतात व पार पाडतात, ह्याचाहि अनुभव मिळाला.

धंदा मिळविण्यासाठी अमेरिकन बँका एकमेकांशी खूपच स्पर्धा करित असल्या, तरी त्यांचे एकमेकांशी सहकार्यहि तितकेंच असते, ही गोष्ट श्री. प्रवीणचंद्र गांधी ह्यांच्या विशेष नजरेत भरली. कर्जमंजुरीपूर्वी, बँका कर्ज मागणाराच्या आर्थिक परिस्थितीविषयी इतर बँकांकडे चौकशी करतात व ती माहिती आपुलकीने आणि विश्वासने पुरविली जाते. काही कर्जे देताना बँका एकत्र येऊन कर्जपुरवठा करतात. ह्यामुळे, एकाच व्यक्तीला किंवा फर्मला अनेक बँकांकडून भरमसाट कर्जे काढता येत नाहीत. हिंदी बँकांना ह्यापासून खूपच शिकता येण्याजोगे आहे. मुंदडा प्रकरणाने अशा सहकार्याची जरूर सिद्ध केलेली आहे. बँकांनी असे सहकार्य केल्याने गुप्तता राहणार नाही, असे सांगण्यात येते. दीड वर्षापूर्वी, रिझर्व्ह बँकेचे गव्हर्नर श्री. एच. व्ही. आर. अयंगर, ह्यांनी अशा सहकार्याचे अगत्य प्रतिपादन केले होते. आता भारतातील सोळा प्रमुख बँकर्स बँका-बँकांतील सलोख्याचे व सहकार्याचे प्रात्यक्षिक पाहून आले असल्याने, हिंदी बँकर्सचे मत बदलण्यास मदत होईल, अशी आशा आहे.

अमेरिकेतील बँकांमधील ठेवींचा विमा उतरणाऱ्या फेडरल डिपॉझिट इन्शुरन्स कॉर्पोरेशनच्या कामाची येथील बँकर्सना माहिती आहेच. अशा तऱ्हेच्या विम्यास येथे प्रारंभ करण्यात यावा, अशी मागणी बराच काळ चालू आहे. सोळा प्रमुख हिंदी

बँकर्सनी अमेरिकेतील डिपॉझिट इन्शुरन्सचे काम अवलोकन केले असल्याने, ह्याहि बाबतीत त्यांनी पुढाकार घ्यावा, अशीच अपेक्षा असणार.

अमेरिकेत ओव्हरहाफ्टची पद्धत श्री. गांधी ह्यांना आढळली नाही. प्रत्येक बँकेत औद्योगिक तज्ज्ञ नेमलेले असतात; त्यांना प्रत्येक धंद्याची खडान्खडा माहिती असते. प्रत्यक्ष कारखान-दारांपेक्षाहि त्यांचे ज्ञान अधिक असते. त्यामुळे, कर्जदाराच्या धंद्यास पुढे वाव कितपत आहे, ह्याचा सहा बँकेस मिळू शकतो व त्यानुसार कर्जाबाबत योग्य तो निर्णय तिला घेता येतो.

एखाद्याला एखादा जिन्नस विकत घ्यावयाचा असेल, तर तो आपल्या बँकेला त्याप्रमाणे कळवितो. बँक दुकानदाराला पैसे देते आणि गिऱ्हाइकाला हवा तो जिन्नस घरपोच मिळतो. बँक आपल्या गिऱ्हाइकाकडून हप्त्यांनी रक्कम वसूल करते. अशा रीतीने, नागरिकांची सोय होते; त्यांच्या रहाणीचा दर्जा वाढतो; संबंध रक्कम शिल्लक पडेपर्यंत लोकांना खरेदी तहकूब ठेवावी लागत नाही. दुकानदाराच्या दुकानातील माल हालून कारखानदाराचे उत्पादन वाढते, बँकेला कर्जाची रक्कम व्याजासकट परत मिळते आणि गिऱ्हाइकाला हव्या त्या जिनसाचा उपभोग घेता येतो. अर्थात, बँकेचे कर्ज वेळेवर फेडले जाण्यावर ही साखळी अवलंबून राहते.

आपल्या येथील बँकांतून डायरेक्टर बोर्ड कर्जे मंजूर करते. अमेरिकेतील बँकांत, बोर्ड कर्जाची मर्यादा ठरवून देते. तेथपर्यंत बँकेच्या कर्जखात्याचा अधिकारी कर्जे देऊ शकतो. पब्लिक लिमिटेड कंपनींना कर्ज देतेवेळी त्यांच्या डायरेक्टरांच्या वैयक्तिक सहा मागितल्या जात नाहीत; साजगी लिमिटेड कंपन्यांचे बाबतीत मात्र अशा सहा घेतल्या जातात.

खाजगी मालकीच्या उद्योगधंद्यांचे स्थान

अमेरिकेमधील भारताचे माजी वकील आणि इंडस्ट्रिअल क्रेडिट अँड इन्व्हेस्टमेंट कॉर्पोरेशनचे अध्यक्ष श्री. गगनविहारी मेहता ह्यांनी सुदर्न इंडिया चेंबर ऑफ कॉमर्स ह्या संघटनेपुढे बोलताना, खाजगी मालकीच्या उद्योगधंद्यांच्या देशातील अर्थव्यवस्थेच्या स्थानाबद्दल आपले विचार व्यक्त केले आहेत. आपल्या भाषणात ते म्हणाले की, भारतात भांडवलालाचा संचय होण्याच्या मार्गात काही अडचणी आहेत ह्याविषयी शंका नाही. पण म्हणून ह्या बाबतीत निराशावादी दृष्टिकोन स्वीकारणे योग्य होणार नाही. पहिली गोष्ट अशी की बऱ्याच उद्योगधंद्यांजवळ मोठ्या पैसा असतो. त्याशिवाय त्यांना होणाऱ्या नफ्यांतूनहि भांडवलाची गुंतवणूक करता येण्यासारखी आहे. ह्या गोष्टी जर घ्यानांत घेतल्या तर पुरेसे भांडवल जमण्यास अडचण पडण्याचे कारण राहणार नाही. गेल्या नऊ-दहा वर्षांत सरकारने उद्योगधंद्यांना द्रव्यविषयक मदत करण्यासाठी संस्था स्थापन केल्या आहेत. आतापर्यंत एकट्या इंडस्ट्रिअल फायनन्स कॉर्पोरेशननेच

सुमारे ५५ कोटी रुपयांचे साद्य उद्योगधंद्यांना दिलेले आहे. प्रत्येक राज्याची स्वतंत्र अशी फायनॅन्स कॉर्पोरेशन्स आहेतच. त्याशिवाय सरकारतर्फे छोट्या उद्योगधंद्यांना सास आर्थिक मदत दिली जात आहे.

आजच्या परिस्थितीत उद्योगधंद्यांची स्थापना व वाढ हा प्रश्न केवळ द्रव्यविषयक राहिलेला नाही. उद्योगधंद्यांच्या भरभराटीचा प्रश्न हल्ली तांत्रिक प्रगतीशी आणि शास्त्रीय व तांत्रिक ज्ञानाशी निगडित झालेला आहे. पाश्चिमात्य देशांकडे नजर टाकली तर असे दिसून येईल की त्या देशांतून उद्योगधंद्यांतील पुढारीपणा मांडवळदारांकडे राहिलेला नाही. आज हा पुढारीपणाचा मान तंत्रकुशल माणसांकडे गेलेला दिसतो. आजच्या जगात तांत्रिक विकास फार झपाट्याने होत आहे. ह्या विकासाच्या आघाडीवर राहू शकतील अशा प्रकारच्या तंत्रकुशलांचे हे युग आहे. भारताच्या सर्व भागांची औद्योगिक उन्नति साधण्यास मदत करावी ह्या हेतूने कॉर्पोरेशनची स्थापना करण्यात आली आहे. देशाचे सर्व भाग औद्योगिकदृष्ट्या प्रगत झाले म्हणजे सर्वच अर्थव्यवस्था समप्रमाणात वाढीस लागेल म्हणून व्यापारी व उद्योगपती ह्यांनी अडचणी येत असल्या तरी त्यांना आशेने व आत्मविश्वासाने तोंड देण्यास शिकले पाहिजे. अडचणी, कमकुवतपणा आणि अपयश ह्यांना दाद न देता देशाच्या उद्योगधंद्यांची उभारणी त्यांना करावयाची आहे. तेव्हा अडचणी ह्या एका अर्थाने संधीच आहेत हे त्यांनी लक्षात घ्यावे. अमेरिकेतील लोक भारतामधील लोकांप्रमाणे सरकारी मदतीवर फारसे अवलंबून राहात नाहीत. अमेरिकेच्या आर्थिक ताकदीचा एक महत्त्वाचा उगम तेथील स्वेच्छेच्या संघटनांत दिसून येतो. ह्या संघटना लोकमताला वळण लावण्यांत व ते प्रभावी करण्याच्या कामां महत्त्वाचे कार्य करतात. त्यांच्यामुळे सरकारच्या धोरणावरहि अनेक प्रकारांनी परिणाम घडून येतो. पण आज हिंदुस्थानांत मात्र सरकारी मदतीच्या अभावी काहीच न करावयाचे उदासीनतेचे वातावरण अनुभवास येते. चॅम्बर्स ऑफ कॉमर्स सारख्या संघटनांनी जर आत्मविश्वासपूर्वक आणि निर्भयतेने आपले विचार व्यक्त केले तर त्याचा परिणाम झाल्याशिवाय राहणार नाही. एका अर्थाने पाहिले तर असे दिसते की भारतांत अद्याप विचारांचा काटेकोरपणा दिसून येत नाही. साजगी मालकीच्या विभागाने सरकारवर टीका करण्यापूर्वी आपले घर स्वच्छ करावे. प्रथम आपले वर्तन टीकास्पद नाही अशी सात्री त्यांनी करवून घ्यावी.

पाकिस्तानी लष्करी राजवटीपासून निष्पत्ति

पाकिस्तानच्या इन्कमटॅक्स अधिकाऱ्यांपासून दडवलेली १३४४ कोटी रुपयांची मिळकत १५ जानेवारी, १९५९ अखेर बाहेर आली आहे. त्यावर कराच्या रूपाने पाकिस्तान सरकारला ३२ कोटी रुपये मिळू शकतील. परदेशांतील ८.१ कोटी रुपयांच्या लपवलेल्या शिल्लका उजेडांत आल्या आहेत. दडवलेल्या उत्पन्नाच्या ८५.००० प्रकरणांपैकी २२,००० नवे करपात्र लोक आहेत. पाकिस्तानी रुपयाची किंमत आंतरराष्ट्रीय बाजारांत १ डॉलर = ६.७ रु. अशी होती, ती आता बरीच सुधारून १ डॉलर = ५.५ रु. अशी झाली आहे. लवकरच ती ठरलेल्या पातळीवर येईल, अशी आशा व्यक्त करण्यांत येत आहे.

दि सेंट्रल बँक ऑफ इंडिया लि.

१९५८ चा नफा

दि सेंट्रल बँक ऑफ इंडिया लि. ला ३१ डिसेंबर, १९५८ अखेर संपलेल्या वर्षी, गेल्या वर्षातील रु. १८,४४,०४६ = ०५ नफा घरून, निव्वळ रु. १,१९,८६,११० = २९ नफा झाला. त्यांतून सार्वजनिक प्रमाणे वांटणी करण्यांत आलेली आहे:—

३० जून, १९५८ अखेर संपलेल्या सहामाहीसाठी अँड-इंटरिम डिव्हिडंड १२% करमाफ, म्हणजे प्रत्येक भागास रु. १ = ५०, १२,५८,१७० भागांवर रु. १८,८७,२५५ = ०० करासाठी तरतूद रु. १६,५०,००० = ०० स्टाफ प्रॅच्युइटीकडे वर्ग रु. १०,००,००० = ०० स्टाफ बोनसची तरतूद रु. ३२,००,००० = ००

उरलेल्या रु. ४२,४८,८५५ = २९ चा विनियोग सार्वजनिक प्रमाणे करावा, अशी टायरेक्टरांची भागदारांना शिफारस आहे:—३१ डिसेंबर, १९५८ अखेरच्या सहामाहीसाठी फायनल डिव्हिडंड १६% करमाफ, म्हणजे प्रत्येक भागास रु. २, १२,५८,१७० भागांवर (म्हणजे, संबंध वर्षाचे १४% डिव्हिडंड होते) रु. २५,१६,३४० = ०० पुढील वर्षांत ओढावयाचा शिल्लकी नफा रु. १७,३२,५१५ = २९

रु. १,१९,८६,११० = १०

भारताच्या विकासयोजनांचे जपानतर्फे पाहणी

भारताच्या विकासयोजनांना साद्य करण्यासाठी गेल्या वर्षी जपानने मोठे कर्ज देण्याचे कबूल केले आहे. ह्या कर्जाचा उपयोग करून घेण्यासाठी ज्या योजना मुकर करण्यांत आल्या आहेत त्यांचा अभ्यास करण्यासाठी जपानच्या एक्सपोर्ट-इंपोर्ट बँकेचे अध्यक्ष भारतांत आले आहेत. जपानकडून भारताला मिळावयाच्या कर्जाची रक्कम तीन वर्षांच्या कालांत हप्त्याने मिळणार आहे. ३१ मार्च १९५९ रोजी संपणाऱ्या आर्थिक वर्षांत जपानकडून ६६ कोटी रु. घेण्याचे ठरले आहे. कर्जे येनच्या चलनांत देण्यांत येणार असून त्याचा उपयोग जपानमध्ये जरूर ती यंत्रसामुग्री घेण्याकडेच करावयाचा आहे. रेल्वेसाठी लागणारी यंत्रसामुग्री, कोळशावर व पाण्यावर वीज उत्पन्न करण्यासाठी लागणारी यंत्रे, वीजवाहक तारा व धरणवांधणीचे साहित्य, कोळशाच्या व इतर सनिजांच्या साणींतून वापरण्यांत येणारी यंत्रे, बोटी, इत्यादि माल भारताने जपानकडून घ्यावयाचा आहे. ओरिसामधील लोखंडाच्या साणीतील माती जपानला पुरवावयाचा करार झालेला आहे. ह्या कराराप्रमाणे दरसाल २० लाख टन लोखंडाची माती जपानच्या पोळादाच्या कारखान्यांना निर्यात करण्यांत येणार आहे. ओरिसामधील लोखंडाच्या साणी चालू करण्यासाठी लागणारी यंत्रसामुग्री जपान पुरविणार आहे. साणी १९६४ च्या सुमारास चालू होतील असा अंदाज आहे. ह्याच कारणासाठी अमेरिकेकडूनहि २-२ कोटी डॉलर्सची मदत मिळणार आहे. त्याशिवाय दुसऱ्या पंचवार्षिक योजनेतील परदेशीय चलनाची टंचाई अंशतः भागविण्याच्या उद्देशाने जपान जागतिक बँकेच्यामार्फत आणखी १ कोटी डॉलर्स देणार आहे.

नॅशनल सेव्हिंग्स सर्टिफिकेटे विकण्याचें तंत्र

श्रीमती लीला करंदीकर ह्यांची कार्यपद्धति

[वैधव्याच्या आपत्तीने गांगरून न जाता, स्वावलंबी जीवनासाठी नवा मार्ग शोधून यशस्वी होत असलेल्या एका उच्चमशील महिलेच्या कर्तृत्वाचा परिचय श्री. वा. काळे ह्यांनी स्वराज्य कामधंदा विशेषांकांत करून दिला आहे. दैवी आघाताला आत्मविश्वासाने तोंड देणारी महिला, श्रीमती लीला करंदीकर, ह्यांच्या कामगिरीचा तो वृत्तांत आहे. नॅशनल सेव्हिंग्स सर्टिफिकेटे विकण्याच्या त्यांच्या हातोटीचें वर्णन त्या लेखांतून येथे उद्धृत केले आहे.]

दूधकेंद्रावरील या कारकुनी करणाऱ्या बाईची कर्तबगारी अशी की तेथील ओळखीतून त्या विम्याचे व सर्टिफिकेटाचें काम मिळवू लागल्या. दूधकेंद्रांत त्यांच्या गिन्हाइकांचे पचे असतातच, तेथे साबण संपविण्याचे निमित्ताने प्रथम जाऊन हळू-हळू त्याहिपेक्षा अधिक फलदायी व्यवसायाचें सूतउवाच त्या करू लागल्या. कांहीं लोकांच्याकडे नमुन्यादाखल दूध पाठवून त्यांना दूधकेंद्राचें गिन्हाइक केल्याने केंद्राच्या संचालिकाहि खूष होतात आणि लीलाताईनाहि नवीं नवीं गिन्हाइके मिळतात. दूध केंद्रावरील कारकुनी आणि साबण वाटण्याच्या फेऱ्या, यांतून लीलाताईच्या प्रमुख व्यवसायाचा, म्हणजे नॅशनल सेव्हिंग्स सर्टिफिकेटांच्या विक्रीचा पाया निर्माण झालेला आहे.

यशाचें रहस्य कशांत आहे !

पुण्यांत १९५७ साली नॅशनल सेव्हिंग्स सर्टिफिकेटांचें काम करणाऱ्या सुमारे २२५ स्त्री-पुरुषांमध्ये पहिल्या पांचांत तिसरा श्री. लीला करंदीकर यांचा अनुक्रम आहे. त्यांनी आजवर सुमारे १६ लक्ष रुपयांचें काम पुरे केलें आहे. त्यांच्या यशाचें रहस्य समजून घेणें बोधप्रद होईल. दिसायला क्षुद्रक गोष्टी किती उपयुक्त व फलदायी ठरतात, हें त्यारून दिसून येईल.

त्यांचीं कांहीं वैशिष्ट्ये आतां सांगतां. त्यांच्या घरावर त्यांचें व त्यांच्या व्यवसायाचें स्वरूप दर्शविणारी ठळक पाटी आहे. त्यामुळे कुणालाहि त्यांचें घर सांपडणें सोपें जाते. पाटी वाचून सर्टिफिकेट घेणारे लोक बरेच आहेत. पाटी नसती, तर त्यांचें काम लीलाताईना मिळालें नसतें.

नॅशनल सेव्हिंग्स सर्टिफिकेटे गिन्हाइकाला देताना, त्या एका उत्कृष्ट पाकिटांत घालून देतात. हें पाकीट जसेच्या तसे कुलपांत ठेवतां येतें. पाकिटावर लीलाताईचें नांव व पत्ता आहेच. आणखी सर्टिफिकेटे हवीं असलीं, कीं त्यांना बोलावणें पाठवण्याचा अवकाश; त्या ताबडतोब हजर !

आपल्या गिन्हाइकांना त्या तिकीट लावलेलें व पत्ता लिहिलेले काई देतात. या काडीचा उपयोग गिन्हाइकानें करावयाचा व लीलाताईना वळ व तपशील कळवावयाचा. अशा काडीचा खूपच उपयोग होतो, असा त्यांचा अनुभव आहे.

वेळेवर जाण्याचें बंधन त्या कटाक्षानें पाळतात. ठरलेल्या वेळीं हजर झाल्याने कामें सत्वर उरकतात आणि गिन्हाइकांवर छापहि चांगली पडते.

कुणालाहि भेटायला जातांना त्या आपलें व्हिजिटिंग कार्ड घेऊन जातात. हें कार्ड अतिशय सुबक छापलेलें आहे. त्यामुळे कचेरीतील अधिकाऱ्यांची भेट सुलभतेनें होऊं शकते.

पुष्कळ लोक दरमहा ठराविक रकमेचीं सर्टिफिकेटे घेणारे

असतात. त्यांचा फॉर्म भरून आणण्यासाठी एक सेप, सर्टिफिकेटे देण्यासाठी दुसरी सेप, अशा किमान दोन सेपा तरी घालाव्या लागतात. सेपांचें सरासरी प्रमाण तीन हें पडेल. लीलाताई पुढील महिन्याचे अर्ज आधीच घेऊन ठेवतात, १ तारखेला स्वतःच्या पैशांतून सर्टिफिकेटे खरेदी करतात आणि गिन्हाइकाकडून पैसे घेऊन त्यांच्या हवाली तीं करतात. अशा रीतीने वेळेची कितीतरी बचत होते. गिन्हाइक खूष होते व गिन्हाइकी वाढते. सुमारे २ ते ३ हजार रुपये अशा रीतीने त्यांनी गुंतविलेले असतात. अर्थात त्यांत दररोज उलाढाल होत असते.

प्रत्येक महिन्याच्या पहिल्या व दुसऱ्या आठवड्यांत जुन्या गिन्हाइकांचीं सर्टिफिकेटे देणें हें काम करावयाचें आणि दुसऱ्या पंधरवड्यांत नव्या ओळखी करून गिन्हाइके तयार करावयाचीं असा त्यांचा क्रम आहे.

गिन्हाइकांचा चेक प्रत्यक्ष वटल्याखेरीज त्या सर्टिफिकेट त्याला देत नाहीत. त्यामुळे पुष्कळच त्रास वांचतो. केवळ पुण्यांतच नव्हे, तर पुण्याहून मुंबईलाहि ठराविक तारखांना जाऊन त्या सर्टिफिकेटांचें काम करतात.

सर्टिफिकेटांच्या अर्जावर त्यांच्या एजन्सीच्या नांवाचा रबरी शिक्का उठवलेला असतो. त्यामुळे पोस्टांत काम सोपें होतें.

पोस्टाच्या शेजारच्याच एका बँकेत त्यांनीं आपलें सातें ठेवलें आहे. त्यामुळे येण्या-जाण्यांत वेळ जात नाही.

गिन्हाइक कितीहि लहान असो किंवा मोठे असो, तितक्याच आपुलकीनें आणि कार्यक्षमतेनें त्या त्यांच्याकडे लक्ष पुरवितात.

लीलाताईचा कुठलाच हेलपाटा वाया जात नाही. कारण अगदीं कांहीं नाही तरी साबण तर संपतोच. साबणाच्या निमित्ताने पुनः गेल्यावर कांहीं तरी काम निघतेंच !

मोलकरणीपासून लक्षाधीशपर्यंत त्यांचें ग्राहक आहेत. त्या सर्वांना बचत करायला शिकवून आणि ती बचत सरकारला मिळवून देऊन लीलाताई राष्ट्रसेवाच करीत आहेत. २० डिसेंबर, १९५८ रोजी रेडिओ पुणे केंद्रावरून त्यांचे अल्पबचत योजनेवर भाषण झालें. त्यांत त्यांनीं अल्पबचतीच्या छंदाचें मार्मिक विवेचन केलें. व्यवसायांत पढणाऱ्या स्त्रियांनाच नव्हे, तर पुरुषांनाहि लीलाताईपासून खूपच शिकण्याजोगे आहे. परंप्रांतील आपल्या वास्तव्याचा त्यांनीं कसा फायदा करून घेतला आहे हेहि मोठें उद्बोधक आहे. घरोघरी जाऊन विक्री करणाऱ्या व्यक्ति लीलाताईच्या इतक्या कुशल व व्यवहाराशी एकरूप झालेल्या असतील, तर दारावरील घंटा वाजवून हातांत बॅग घेऊन प्रवेश करणाऱ्या विक्रेत्यांची अवहेलना होणार नाही; त्यांचें स्वागतच होईल. लीलाताईंनीं आपल्या व्यवसायाचा दर्जा वाढवून त्याला व स्वतःला प्रतिष्ठा प्राप्त करून दिली आहे.

सैनिकांसाठीं खाऊ

प्रजासत्ताक दिनाची भेट म्हणून भारताच्या इंडोचायना व इजिप्त येथील सैनिकांना खाऊ पाठविण्यांत आला आहे. श्रीमती इंदिरा गांधी ह्यांनीं ह्या खाऊच्या खरेदीची व्यवस्था केली आहे. सुमारे २० मण वजनाच्या खाऊच्या पेठ्या सैगांव व कैरो येथे पोचविण्यासाठी एअर-इंडिया इंटरनॅशनलच्या स्वाधीन करण्यांत आल्या आहेत.

कोकोचा चलनासाठी उपयोग

मानवी इतिहासांत जेव्हापासून व्यापार सुरू झाला तेव्हापासून वस्तूंची विक्री अगर देवाण-वेवाण करण्यासाठी कोणत्या तरी प्रकारच्या चलनाची जरूरी भासू लागली. चलन अगर पैसा म्हणून अनेक प्रकारच्या वस्तू वापरण्यांत येत असत, हे अर्थशास्त्राच्या इतिहासज्ञांना माहीत आहे. ब्रिटिश राजवट भारतांत स्थिर झाल्यावरमुद्दां भाजीवाजारांत क्वथ्या चलनासारख्या वापरित असत. चलन म्हणून वापरण्यांत येणाऱ्या वस्तूंत कोकोच्या बियांचाहि समावेश आहे. बँक ऑफ मेक्सिकोने आपल्या मासिक आर्थिक अहवालांत ह्यासंबंधी माहिती दिली आहे. मेक्सिकोमधील अॅझटेक ह्या प्राचीन संस्कृतींत कोकोचा चलन म्हणून उपयोग करण्यांत येत असे. कोकोचे उत्पादन मूळ मेक्सिकोमध्ये व मध्य अमेरिकेंत होत असे. अॅझटेक संस्कृतीच्या विकासाला कोकोच्या व्यापाराने चांगली मदत केली होती. मेक्सिको स्पेनच्या अंमलाखाली जाईपर्यंत कोकोचा पेशासारखा उपयोग केला जात असे. पण स्पेनचा अंमल सुरू झाल्यावर १७ व्या शतकापासून कोकोच्या लागवडीकडे दुर्लक्ष करण्यांत येऊ लागले आणि सुद्धे मेक्सिकोलाच कोकोची आयात करावी लागली. ह्या परिस्थितीकडे सरकारचे लक्ष वेधण्यांत आले. तेव्हा कोकोच्या लागवडीला उत्तेजन देण्यांत आले. १९४७ साली ६,३५० टन कोकोचे उत्पादन झाले होते; ते १९५७ साली १४,९४९ टन झाले. १९५७ च्या उत्पादनापैकी ६,७४१ टन कोको निर्यात करण्यांत आला. मेक्सिकोमध्ये कोकोच्या उत्पादनाची वाढ करण्यास अनकूल परिस्थिति आहे. कोकोच्या लागवडीला व उत्पादनाला आणखी उत्तेजन देण्यांत आले तर कोकोच्या निर्यातीत मेक्सिको महत्त्वाचे स्थान मिळवील असा विश्वास व्यक्त करण्यांत आला आहे.

इंडियन मर्चंट्स चेंबरचे नवे अध्यक्ष

श्री. लालचंद रतनचंद

श्री. लालचंद रतनचंद ह्यांची इंडियन मर्चंट्स चेंबरच्या अध्यक्षपदी १९५९ सालाकरिता एकमताने निवडणूक झाली आहे. सुप्रसिद्ध वालचंद हिराचंद उद्योगसमूहापैकी श्री. रतनचंद हे आहेत. प्रीमिअर ऑटोमोबाइल्स लि., इंडियन ह्यूम पाइप कं. लि., कपर इंजिनारिंग कं. लि., बाँबे सायकल अँड मोटर एजन्सी लि., इत्यादि कंपन्यांचे ते चेअरमन असून प्रीमिअर कन्स्ट्रक्शन कं. लि., हिंडुस्थान कन्स्ट्रक्शन कं. लि., वालचंदनगर इंडस्ट्रीज लि., सिंधा स्टीम नॅव्हिगेशन कं. लि., इत्यादि कंपन्यांचे ते डायरेक्टर आहेत.

३५० अमेरिकन प्रवासी येणार

११ फेब्रुवारी, १९५९ रोजी एका १८,७५० टनी नॉर्वेजियन आगबोटीने ३५० अमेरिकन प्रवासी मुंबईस येणार आहेत. आगबोट मुंबई बंदरांत एक आठवडा थांबेल, आणि प्रवासी त्या मुदतीत भारतातील ऐतिहासिक व सांस्कृतिक स्थळे पाहून येतील.

सार्वत्रिक निवडणुकीचा खर्च

पहिल्या सार्वत्रिक निवडणुकीच्या वेळी एकूण १०.५ कोटी रु. खर्च आला. दुसऱ्या सार्वत्रिक निवडणुकीच्या वेळी तो ५.९ कोटी रुपये आला.

दि म्हासूर किलोस्कर लि.

वरील कंपनीने प्रत्येकी १०० रुपयांचे १५,००० भाग विक्रीस काढले आहेत. २५ रु. अर्जाबरोबर, २५ रु. अर्जमंजुरीनंतर आणि उरलेले ५० रु. मागणी केल्यानंतर भरतयाचे आहेत. विद्यमान भागदारांना हे नवे भाग मिळण्याचा अप्रहक राहिल. त्यांच्या प्रत्येक पांच भागांमार्गे नवे तीन भाग त्यांना मागता येतील. मेसर्स आर. आर. नाबर आणि कंपनीने विक्रीस काढलेले भाग अंडरराईट केलेले आहेत. तेव्हा, विद्यमान भागदारांनी न घेता उरलेले सर्व भाग नाबर कंपनीला किंवा तिने आणलेल्या गिऱ्हाइकांना दिले जातील. आयर्न फाऊंडर्स, मेकॅनिकल इंजिनारर्स, मशीन टूलसचे उत्पादक, असे कंपनीच्या धंद्याचे वर्णन करता येईल. ३० जून, १९५८ अखेर संपलेल्या वर्षाकरिता संकल्पित डिव्हिडंड करमाफ ७.३% आहे. त्यापूर्वी तीन वर्षे ते करमाफ ६% होते.

परराष्ट्रीय व्यापारातील प्रतिकूल तफावत

आयातीमध्ये मोठी घट आणि निर्गतीमध्येही कांही घट, ह्यामुळे भारताच्या परराष्ट्रीय देण्या-वेण्याच्या हिशेबात १९५७ च्या मानाने १९५८ मध्ये कमी तूट आली आहे. १९५७ च्या पहिल्या ११ महिन्यांत प्रतिकूल तफावत ३११ कोटी रु. होती. ती १९५८ च्या पहिल्या ११ महिन्यांत १७६ कोटी रु. भरली. भारताने २०३ कोटी रु. ची आयात कमी केली, त्याचा मुख्यतः हा परिणाम आहे. प्रतिकूल तफावत कमी होऊन केवळ भागणार नाही. अनुकूल वाढावा उरायला लागेल तेव्हाच आपण परराष्ट्रीय देणी फेडू शकू.

इराणकडे २५ रेडे रवाना

यु. स्टे. टेक्निकल को-ऑपरेशन मिशनने मुंबईच्या आरे मिलक कॉलनीतून ३५,००० रुपयांना २५ रेडे विकत घेऊन ते इराणच्या सरकारला देणगी म्हणून पाठविले आहेत. गेल्या शुनिवारी ते बोटीवर चढविण्यांत आले. एक इराणी अधिकारी रेड्यांबरोबर प्रवास करित आहे.

१९६१ च्या शिरगणतीची पूर्वतयारी

१९६१ साली शिरगणति होणार आहे. त्यावेळी लोकांना विचारण्यांत येणाऱ्या प्रश्नांची व मिळणाऱ्या उत्तरांची चांचणी करण्याचे काम चालू झाले आहे. प्रश्नपत्रिका सर्व राज्य सरकारांकडे पाठविण्यांत आल्या असून त्या राज्यांनी सेठेगावी व शहरी जनतेत त्यांची चांचणी घ्यावयाची आहे. येणारा अनुभव जमेल घरून प्रश्नपत्रिका पक्की केली जाईल.

“कॉफीची लागवड वाढवू नका”

कॉफीच्या जागतिक संपापेक्षा जागतिक उत्पादन अधिक गतीने वाढत आहे. सहा ते नऊ महिन्यांच्या मागणी इतका कॉफीचा साठा आज पडून आहे. भारताची कॉफी टिकाव घरून रहावयाची असेल, तर तिचा उत्पादन खर्च कमी झाला पाहिजे, दर्जा सुधारला पाहिजे आणि दर एकरा उरमादन वाढले पाहिजे. कॉफीची लागवड वाढविण्याचे प्रयत्न मुंबई प्रभूति राज्ये करित आहेत, त्याबद्दल हिंदी कॉफी बोर्डाचे चेअरमन, श्री. श्रीनिवासन, ह्यांनी नापसंती व्यक्त केली आहे.

सरकारी क्षेत्रांतील कोळशाचें उत्पादन

दुसऱ्या पंचवार्षिक योजनेत ६० दशलक्ष टन कोळसा उत्पादनाचें लक्ष्य ठरविण्यांत आलें हीतें. म्हणजे हा आंकडा पहिल्या पंचवार्षिक योजनेच्या अखेरीस झालेल्या दरवर्षी ३८ दशलक्ष टन उत्पादनापेक्षा २२ दशलक्ष टनांनीं जास्त आहे. या संकल्पित जादा वार्षिक उत्पादनापैकी सरकारी क्षेत्राकडून प्रतिवर्षी १२ दशलक्ष टन जादा कोळशाचें उत्पादन अपेक्षित होतें. यापैकी १.५ दशलक्ष टन कोळशाचें उत्पादन आंध्र प्रदेश राज्यांतील सिंगेरेनि कोळसा खाणीकडून तर उरलेलें उत्पादन अकरा खाणी ताब्यांत असलेल्या मध्यवर्ती सरकारनें करावयाचें होतें. हें उद्दिष्ट गांठण्यासाठी अनेक नवीन कोळसा खाणी सुरू करावयाच्या होत्या तर जुन्या कोळसा खाणींच्या उत्पादनांत वाढ करावयाची होती. याकरिता ऑक्टोबर १९५६ मध्ये दि नॅशनल कोल डेव्हलपमेंट कॉर्पोरेशन (प्रायव्हेट) लि. ची स्थापना करण्यांत आली या कॉर्पोरेशनची मुख्य कचेरी रांची येथें आहे.

बिहार, मध्यप्रदेश व ओरिसा राज्यांतील नव्या कोळसा खाणींतून अनुक्रमे ६५, ३१, व ५ दशलक्ष टन मिळून १०.१ दशलक्ष टन व जुन्या खाणींचें उत्पादन ०.५ दशलक्ष टनांनीं वाढवून एकूण १०.६ दशलक्ष टन उत्पादन वाढविण्याचें ठरलें आहे.

जुन्या कोळसा-खाणी

बिहार, ओरिसा व मध्यप्रदेश राज्यांत मिळून ११ जुन्या कोळसा खाणी आहेत. या खाणींत दुसऱ्या पंचवार्षिक योजनेच्या सुरुवातीला दरवर्षी ३० दशलक्ष टन कोळशाचें उत्पादन झालें असून १९६०-६१ पर्यंत त्यांत ३.५ दशलक्ष टनांपर्यंत वाढ करण्याचें ठरलें आहे. या खाणींतून १९५५-५६ मध्ये २९, १५, ६७९ टन उत्पादन झालें होतें. हा आंकडा १९५७-५८ मध्ये ३३, ५६, ६९१ टनांवर गेला.

उपरोक्त कॉर्पोरेशननें नवीन खाणींत उत्पादनास सुरुवात करण्यासाठी प्राथमिक स्वरूपाचे अनेक उपाय योजिले आहेत.

इंडियन ब्यूरो ऑफ माइन्स आणि जिऑलॉजिकल सर्व्हे ऑफ इंडिया या खात्यांनी १९५५ व १९५६ मध्ये ' ड्रिलिंग ' च्या कामास सुरुवात केली. ३० जून १९५८ पर्यंत ५,०४,३८५ फूट काम झालें. कोरवा, कथारा, जिडी, सौंडा, सायल, विश्रामपूरचा कांहीं भाग व कोरिआ या विभागांत कमीअधिक प्रमाणांत शोध घेण्याचें व ' ड्रिलिंग ' चें काम पुरें झालें पाहिजे.

दी कोल वेअरिंग एरिआज् (ऑक्विझिशन अँड डेव्हलपमेंट) अँक्ट, १९५७ अन्वये सदर कॉर्पोरेशननें डिसेंबर १९५७ पासून पुढें जरूर ते विभाग ताब्यांत घेण्याच्या कामास प्रारंभ केला.

नव्या कोळसा खाणींसाठी लागणाऱ्या साणकामविषयक यंत्रसामुग्रीपैकी ५० टक्के सामुग्रीच्या मागण्या नोंदविलेल्या असून त्यापैकी बरीच सामुग्री आली व निरनिराळ्या खाणींमधून प्रत्यक्ष उपयोगांत येऊं लागली आहे.

साण विभागांच्या दुर्गमतेमुळे त्या भागांत रेल्वे फाट्यांची तरतूद करणें भाग होतें. चम्पा आणि कोरवा या दरम्यानचा २५ मैलांचा रेल्वेमार्ग याआधीच पुरा झाला आहे. प्रत्यक्ष कामास प्रारंभ झालेली दुसरी योजना म्हणजे मध्य प्रदेशातील विजुरी आणि कारोजी यांमधील साठ मैलांचा रेल्वेमार्ग बांधणीची होय. कोळसा खाणी विभागांसाठी पत्रातु-दामोदर रेल्वे फाट्याचा विस्तार वाढविण्याची आणखी एक महत्त्वाची योजना आहे. या फाट्यावर दामोदर नदीवर

पूलहि बांधावा लागेल. कथारा, वचरा आणि सौंडा या खाणी विभागांसाठी बांधलेल्या रेल्वे साईडिंगचा आता उपयोगहि होऊं लागला आहे. कोरवा विभागांत हासदेव नदीवर पूल बांधणी-बाबतची आणखी एक महत्त्वाची योजना आहे.

या कॉर्पोरेशननें कनिष्ठ श्रेणीतील नोकरवर्गासाठी होणारी मागणी पुरी करण्यासाठी गिरीडी, कारजेली, कुरासिया आणि तालकोट या ठिकाणी शिक्षण देण्याकरता शाळा सुरू केल्या आहेत.

खाजगी क्षेत्रांतील कोळसा-उत्पादन

खाजगी क्षेत्रांत, राणीगंज, झारिया, करंजपुरा व सी. आय. सी. (रेवा व कोरिआ) या खाणींनीं मिळून १ कोटी टन कोळशाचें उत्पादन काढावें असें लक्ष्य सरकारनें ठरवून दिलें आहे. १९५८ मध्ये या निरनिराळ्या खाणींतून ४२.२० दशलक्ष टन कोळशाचें उत्पादन झालें असावें असा अंदाज आहे.

निरनिराळ्या कोळसा खाणींतून १९५० मध्ये झालेलें कोळसा उत्पादन व रवानगी अनुक्रमे ३२-२९५ दशलक्ष टन व २७-११५ दशलक्ष टन असें होतें. १९५६ मधील हेच आंकडे अनुक्रमे ३९-४३१ दशलक्ष टन व ३७-९५७ दशलक्ष टन असें होतें. तर १९५७ मध्ये ते अनुक्रमे ४३-५०४ दशलक्ष टन व ३७-६८६ दशलक्ष टन होतें. १९५८ च्या जुलैपर्यंतचे हेच आंकडे अनुक्रमे २६-३६७ दशलक्ष टन व २३-०३८ दशलक्ष टन असे होते.

मृत्यू कमी झाले, पण जननांत घट नाही

भारतांतील मृत्यूंचें प्रमाण खूपच उतरलें आहे, पण जननाचें भारी प्रमाण उतरण्याची अद्याप चिन्हे नाहीत " असें युनायटेड नेशन्सच्या अहवालांत म्हटलें आहे

नवीन वर्षांत वैयक्तिक अर्थनियोजन

दि बँक ऑफ महाराष्ट्र लि.

स्थापना १९१५ : शेडचूल्ड बँक

♦ ★ ♦

बचतीच्या विविध योजना आपली शिल्लक फायदेशीर रीत्या गुंतवतील.

खेळतें भांडवल : रु. बारा कोटींचे वर

व्याज—सेव्हिग्न खात्यावर द. सा. द. शं. दोन टक्के
स्पेशल सेव्हिग्न द. सा. द. शं. अडीच टक्के

विशाल महाराष्ट्रांत व इतरत्र ४४

बँकिंगचे सर्व व्यवहार केले जातात.

मुख्य कचेरी
थोरले बाजीराव रस्ता,
पुणे २.

चिं. वि. जोग
मॅनेजर

काप्याचा सहकारी कारखाना—केरळमधील अलेपी हा गांठी कामगारानीं काप्याचा सहकारी तत्त्वावर चालविण्यांत येणारा कारखाना काढला आहे. काप्याचा बंद पडलेला कारखाना चालविण्यास घेण्यासाठी सरकारने आर्थिक मदत दिली आहे. त्याचप्रमाणे कारखान्यासाठी लागणारे सेटते मांडवल्हि सरकारने पुरविले आहे.

ब्राझीलमध्य मीषण अवर्षण - ब्राझीलच्या ईशान्य भागांत अनावृष्टि झाल्यामुळे त्या भागातील लोकांची अन्नान्नदशा झाली आहे. शेकडो लोक कामधंदा शोधण्यासाठी शहरांकडे धांव घेत आहेत. जानेवारीच्या दुसऱ्या आठवड्यांत अन्नपाण्याच्या अभावी ४०० मुले मृत्युमुखी पडली. आतां पाऊस सुरू झाल्याच्या धाती आहेत. पाऊस पडल्यास शहरांकडे जाणाऱ्या लोकांचा लोंढा कमी होऊं लागेल.

मदुरेच्या देवालयाला देणगी—युगोस्लाव्हिआचे अध्यक्ष मार्शल टिटो ह्यांनी मदुरा येथील सुप्रसिद्ध मीनाक्षीच्या देवालयाला भेट दिली. देवालयातील अग्रतिम शिल्पाचे त्यांनी कौतुक केले. देवालयाला भेट देऊन परत आल्यावर त्यांनी देवालयाच्या व्यवस्थापकाला बोलावून घेऊन १,००० रुपयांची देणगी दिली.

प्रवाशांसाठी अधिक सुखसोयी—रेल्वेतून तिसऱ्या वर्गाने प्रवास करणाऱ्या उताऱ्यांसाठी अधिक सुखसोयी उपलब्ध करून देण्याचा विचार रेल्वेबोर्डातर्फे करण्यांत येत आहे. दुसऱ्या पंचवार्षिक कार्यक्रमांत प्रवाशांच्या सोयीसाठी १५ कोटी रुपयांची तरतूद करण्यांत आलेली आहे. रेल्वेतून रोज सुमारे ३८ लाख लोक प्रवास करतात.

विमान-वाहतुकीचे एकीकरण—एअर-इंडिया इंटर-नॅशनल व इंडिया एअर लाइन्स ह्या दोन्ही कॉर्पोरेशन्सचे एक संयुक्त कॉर्पोरेशन करण्याच्या प्रश्नाचा भारत सरकार विचार करित आहे. ह्या प्रश्नाच्या कारभारविषयक व आर्थिक बाबींचा सध्या अभ्यास करण्यांत येत आहे. एकीकरण पूर्ण होण्यास सुमारे दोन वर्षांचा अवधी लागेल आणि त्यामुळे विमान-वाहतूक अधिक कार्यक्षम होईल असे सांगण्यांत येत आहे.

सेसिल डिमिल ह्यांचे निधन—आपल्या दिग्दर्शन कौशल्याने सर्व जगभर प्रसिद्धि पावलेले अमेरिकन चित्रनिर्माते सेसिल डिमिल वयाच्या ७० व्या वर्षी हृदयविकाराने निधन पावले. चित्रनिर्मितीच्या तंत्रात त्यांनी पुष्कळ नवनवीन सुधारणा केल्या. भव्य देखावे घेण्यांत त्यांचा हातखंडा होता. चित्रपटांप्रमाणेच विमानविद्या, राजकारण, सोल समुद्रांतील मच्छीमारी, इत्यादि विषयांविषयी त्यांना आस्था होती.

लॅकेशायरची कापडाची निर्यात—ब्रिटनच्या बोर्ड ऑफ ट्रेडने जाहीर केलेल्या आंकड्यांप्रमाणे गेल्या वर्षी लॅकेशायर-मधील कापडाच्या गिरण्यांनी निर्यात केलेल्या कापडापेक्षा अधिक कापडाची आयात करण्यांत आली. दोन शतकांत अशा प्रकारचा हा पहिलाच प्रसंग असून त्याबद्दल गिरणी-मालकांच्या संघाच्या संचालकाने दुःख व्यक्त केले आहे.

शास्त्रज्ञांच्या भेटीचा करार—रशिया व अमेरिका ह्या देशांतील शास्त्रज्ञांनी एकमेकांच्या देशांना भेटी देऊन संशोधनाबाबत सहकार्य करावे, अशा स्वरूपाचा करार उभयता देशांत होण्याचा संभव आहे. सोव्हिएट उपपंतप्रधान मि. मिर्कोयान ह्यांच्या अमेरिकेच्या भेटीतून हा प्रश्न निघाला असावा.

दातांच्या स्वच्छतेसाठी

★ माकडछाप म्हणजेच काळी दूध पावडर ★

* दि प्रेसिडेन्सी इंडस्ट्रियल बँक लिमिटेड *

(शिडचूल्ड बँक)

हेड ऑफिस :- १० बुधवार पेठ, पुणे २
प्रेसिडेन्सी बँक बिल्डिंग, (फोन ६५६३)

अध्यक्ष

श्री. ग. रा. साठे

मुंबई शाखा :- ८२ मेडोज स्ट्रीट, मुंबई १
कॉमनवेलथ बिल्डिंग, (फोन २५३४०८)

अधिकृत, विक्रीस काढलेले व खपलेले मांडवल रु. १०,००,०००

जमा झालेले मांडवल रु. ७,३०,४९०

खेळते मांडवल रु. ५८,००,०००

★ चालू खाते व्याज १ टक्का ★ सेव्हिंग खाते व्याज १३% टक्के ★ मुदत ठेकीवरील आकर्षक व्याजाचे दराबाबत समक्ष भेटा. ★ बँकिंगचे सर्व व्यवहार वेळे जातात.

—श्री. गो. धों. जोगळेकर, बी. ए., (ऑ.), बी. कॉम., एलएल. बी. मॅनेजर

हे पत्र पुणे पेठ शिवाजीनगर घ. नं. १९५/१ आर्यभूषण छापखान्यात केशव गणेश शारंगपाणी यांनी छापिले व श्रीपाद वामन काळे, बी. ए., यांनी 'दुर्गाधिवास' ८३३ शिवाजीनगर (फो. ऑ. डेकन जिमखाना) पुणे ४ येथे प्रसिद्ध केले.